

Mit tanult a velszi herceg Budapest fürdőiről a gőzben?

— Az Est tudósítójától —

Szombaton délután, senki nem számított rá, egyszerre

megjelent a Gellért gőzfürdőjében a velszi herceg.

Nagy meglepetéssel fogadták másodszori látogatását. Pontban öt óra volt. A herceg egyenesen besietett a gőzfürdő vetkőzőjébe és pár pillanat múlva a szokásos kiskötényes dresszben sietett a gőzbe. Kéves vendég tartózkodott éppen akkor a fürdőben, mindössze húszan, huszonöten. A fürdőzők szinte észre sem vették a hercegi vendéget. Azok között, akik elsőnek ismerték fel a herceget, volt

az IBUSZ egyik idegenvezetője.

A herceg több mint másfélóra hosszát tartózkodott a Gellértben. Ezalatt a másfél óra alatt több mint félóra hosszaiig csak

kíváncsi és érdeklődő külföldi volt.

A herceg egy darabig teljesen egyedül tartózkodott a gőzben. Vagy hat-hét perc múlva a fürdővendégek közül többen, hogy élet vegyék a tüntető tartózkodásnak, utánamentek, arcukon ezzel a kifejezéssel:

— Fenség, mi tudjuk, hogy ki vagy. Mégsem vesszük tudomásul kilétedet és ittlétedet,

nagyon tisztelni akarjuk inkognitodat,

tehát veled együtt fürdünk.

Ezek között a fürdővendégek között volt az idegenvezető is.

A herceg a gőz második lépcsőjén lehajtott fővel üldögélt. A szőke frizurája már csapzott volt. Últ, mint egy diákfiú. Egyszerre felkapta a fejét és a szomszédságában tartózkodó idegenvezetőhöz fordult:

— Kérem szépen, milyen meleg lehet itt?

— 40–45 fok, kérem.

Nem volt semmi titulusadás, teljesen inkognitóban érezte magát a herceg. És megindult a beszélgetés a herceg és az idegenvezető között. Az idegenvezető tudta, hogy a véletlen által kiutalt idegen kicsoda, de

a herceg nem tudta, hogy kérdéseire államilag vizsgázott professzionista felel.

Kérdezte a herceg:

— Honnan kapja a vizét a Gellértfürdő?
— Tizenhárom méter mélységben fakad a gyógyforrás, mely naponta 2.600.000 liter 43 fokos vizet ad.

Meglepődve mondta a herceg:

— Ilyen közelből, ennyre nem mélyből?

— Van nekünk forrásunk, amely majdnem ezer méter mély, a Széchenyi 73 fokos artézi forrása.

— Milyen érdekes! — jegyezte meg a herceg.

A herceg a padkán csupa figyelem és érdeklődés volt. Kérdezte:

— Mi a pezsgőfürdő titka?

— Egy különleges készülék 0.4–0.6-os atmoszféra nyomással

sűrített levegőt

szorít a fajanszrózsák alatt levő 7 milliméteres átmérőjű 94 fűvőfejbe.

— Hallottam, — mondta a herceg — vannak itt régi török fürdők is.

— Igen. Három is. A Rudas, a Király és a Szent Imre. Az előző kettőt még Szokoli Musztafa pasa alapította 1556-ban.

— 1556? Szokoli Musztafa? — nézett csodálkozva a herceg.

Az idegenvezető már előbb csodálkozott valamin, amit a hercegen látott. Nyaká-

ban vékony aranyláncon vagy tíz apró ezuszu, a lánc közepén

az angol királyi korona arany miniatűrje.

Ezt a láncot a herceg soha nem veszi le nyakáról.

A hullámfürdő hullámverő szerkezetéről, majd Budapest gyógyforrásairól kérdezősködött ezután a herceg.

— Ezért a sok szépségért és kincsért mindenki irigyelheti magukat. Mekkorá a Margitsziget?

— Majd három kilométer hosszú. No és aki kora ősszel látja, vagy tavaszi, nyári pompájában...

— Remélem, én is látni fogom olyankor. — Csodákertet fog akkor a szigeten találni.

De már nagyon nagy volt a hőség a gőzben, a herceg egyre csapzottabb lett, de állta az izzasztó gőzt. Magyarázata két gőzfürdőzésének, hogy talán kissé meghűlhetett kitzbüheli tartózkodása alatt. De aztán már nem bírta tovább.

A jéghideg zuhany alá szaladt.

— Brrr! — kiáltott fel. — Ez még hidegebb, mint otthon nálunk télen a hólé, amiben

minden reggel a fürdöm után meg

szoktam mártogatni magamat.

— Hólé! — csodálkozott most már a szomszéd. — Itt nálunk téli strandolók is szép számmal vannak.

— Hol? — kérdezte a herceg.

— A Lukács uszodájában. Üveges, fűtött folyosóról léphetnek be a 23 fokos forrás vizébe és ha kedvük tartja, a terrazon a hóban kedvükre hentereghetnek és napozhatnak is.

— No, ez is érdekes. — állapította meg a herceg és megint csak a gyógyforrásokra terelte a szót. Érdeklődéssel hallgatta:

— Legfontosabb gyógyforrásaink a Gellérthegy fővében fakadnak: a Hungária, az Attila, a Juventus.

— A Hungária, az Attila, a Juventus — ismételte magának a herceg.

Szakszerű magyarázat következett a források mélységéről, arról, hogy mire jók.

Felkapta fejét a herceg, amikor hallotta, hogy a budapestiek a strandokon mindenütt gyógyvizben fürödnek. Még jobban csodálkozott a következők hallatára:

— Budapestnek annyi hőforrása van, hogy a fűtés kérdése nem volna gond, megfelelő tőke és technikai felkészültség esetén, mert

a budapesti hőforrások vizével az egész fővárost fűteni lehetne.

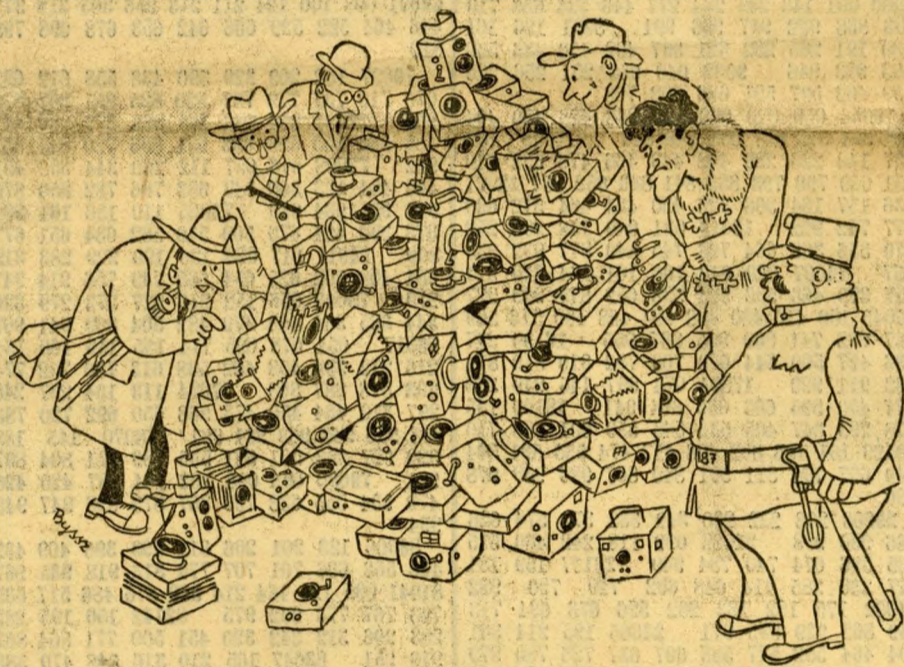
— Nagyszerű gondolat, — jegyezte meg a herceg — nagyszerű lehetőség.

Jó félóráig tartott a beszélgetés, amely alatt a herceg a gőzben

csakugyan magánember volt.

Mint egy kíváncsi szavú, kíváncsi fülű egyszerű turista.

Talán nem fog megsértődni az idegenvezető, ha megírom, hogy Róna Aladárnak hívják.

FÉNYKÉPESZEK LÁTOGATÁSA A FŐKAPITÁNYSÁGON
A VELSZI HERCEG ELUTAZÁSA UTÁN...